موحدین
(بیداری امت)

احکام وآداب

عاشورا

جمع: ابوشاکرمسلم

بسم الله الرحمن الرحیم

مشخصات کتاب

نام کتاب: احکام وآداب*عاشورا*

جمع:ابوشاکرمسلم.

تاریخ انتشار: ۱۳۹۷/۵/۳۲

هشدار!

خوردن ونوشیدن ، (شیر، کلچه ، کیک و....) در روز عاشورا ، از دست پخت شیعه گان حرام است.

زیرا شیعه ها نذر لغیرالله میکنند وخورد نذر لغیر الله به اتفاق تمام اهل علم حرام است.

مطالب صفحه

ریشه وتاریخچه زیارت موسوم به زیارت عاشورا

شیعه زیارتنامه عاشورا را منتسب به امام محمد باقر رحمه الله می داند، ولی این یک ادعای باطل است، و بلکه زیارت نامه مذکور را غالیان رافضی که ادعای محبت و پیروی از اهل بیت را می کردند آنرا جعل کرده و به ایشان نسبت داده اند. همیشه افرادی بودند که سنگ محبت اهل بیت را به سینه می زدند اما اهل بیت از آنها اعلام برائت و بیزاری می جستند، این افراد غالی که امام زید بن علی رحمه الله آنها را از خود راند و روافض نامیده می شدند به دروغ روایتهای زیادی را جعل می کردند و آنها را با اسناد ساختگی به یکی از ائمه اهل بیت نسبت می دادند تا بدین ترتیب به مذهب فاسدشان اعتبار ببخشند، اما در واقع این گروه غالی مطرود اهل بیت بودند.

غالی ها نیز در زمان امام محمد باقر، فراوان شده اند این کار کار آنهاست، زیرا از سویی شیعه رواج تقیه و جواز آنرا متعلق به دوران امام محمد باقر و امام صادق می داند!! از سوی دیگر این زیارتنامه مملو از نفرین و لعن (١٨ بار لعن) به خصوص علیه خلفای اول و دوم و سوم است ولی آیا چنین چیزی با اصل تقیه در تعارض نیست؟ زیرا این دو امام به قول شیعه مرتب سفارش به پنهان کاری و عدم درگیری با دیگر فرق مسلمان میکرده اند. و زیارتنامه نیز چیزی است که به صورت اوراد و اذکار در سفر و حضر و در خانه و در کربلا و مسجد و... خوانده می‌شده. پس این چه سفارشی به

تقیه بوده است؟ (مگر اینکه قبول کنیم این زیارت ساخته و پرداخته غالیان است).

روایت زیارت عاشورا که در آن ۱۸ بار کلمة لعن بکار رفته یک خبر واحد است و فقط از سه طریق، روایت شده که در دو طریق آن، اسامی افراد غالی وجود دارد و طریق سوم نیز یک نفر مشکوک به غلو در سلسله روات وجود دارد! آیا لعن، روش الله و پیامبرصلی الله علیه و سلم و ائمه بوده است؟ (در ابتدای زیارت که راوی از قول امام باقر می گوید ثواب قرائت این زیارت هزار هزار حج و هزار و هزار شهید و... است اندیشه های غلو به خوبی موج می زند) و چگونه است که پیامبری که فرموده: من برانگیخته نشده‌ام لعن کننده بلکه دعوتی دارم همراه با رحمت (انی لم ابعث لعانا...) چگونه این حدیث به قول شما قدسی را نقل می کند که در آن ۱۸ بار نزدیکترین و وفادارترین یاران خود را لعنت کرده است!!!! و چگونه است که علی در نبرد صفین به یاران خود می‌گوید به سپاهیان شام توهین نکنید و چرا در قرآن آمده که به الله کافران توهین نکنید و چرا؟

شما (تشیع) می گویید این زیارت، حدیث قدسی است و از طریق پیامبرصلی الله علیه و سلم به علی و سپس بقیه امامان، منتقل شده است. چرا با وجود تصریح به نام ابن زیاد در این زیارت، علی به پدر او سمتها و اختیارات فراوانی در حکومت خویش داده‌اند؟

با اینکه عدل، از اصول اساسی این مذهب است ولی تئوریسین های آن معتقدند کسانی که همراه امام حسین و یا همراه پیامبر اکرم در بدر و احد شهید شده اند فقط یک ثواب می برند ولی اگر کسی گوشه خانه اش بنشیند و زیارت عاشورا بخواند دو هزار برابر آن اشخاص، ثواب می برد. (مقدمه زیارتنامه عاشورا از زبان راوی).

هر چند شهادت امام حسین و آزارهای عمال برخی خلفای بنی امیه بر شدت رواج احادیث جعلی (بر علیه خلفاء و غلو درباره اهل بیت) می افزاید ولی پیروان اهل بیت در آنزمان همچنان نام عمر و ابوبکر را بر فرزندان خود گذاشته و فقط تعدادی از غالی ها بوده‌اند که با جعل و ترویج زیارتنامه هایی مانند زیارت عاشورا به لعن خلفاء دامن می زده اند، همان کسانی که مطرود اهل بیت گشتند و به روافض شهرت یافتند.

روز عاشورا را چگونه بگذرانیم؟

در نزد اهل سنت و جماعت روز عاشورا چنین است:

خلاصه ی قصه ی موسی و فرعون:

موسی علیه السلام وهمراهانش بدستور الله متعال راهی ساحل دریا شدند، فرعون وهمراهانش بدنبال موسی و بنی اسرائیل روان گشتند، موسی علیه السلام و بنی اسرائیل به ساحل دریا رسیدند اما کشتی و چیزی در اختیار نداشتند، جلو رویشان دریا و پشت سرشان فرعون ولشکریانش همه بسلاح بودند.

همراهان موسی علیه السلام گفتند فرعونیان بما می رسند موسی علیه السلام گفت فرعونیان هرگز بما نمی رسند زیرا پروردگار با من است، مرا راهنمائی می کندو راه نجات را بمن نشان می دهد.

الله وحی به موسی فرستاد تا عصای خود را به دریا بزند، دریا از هم شکافته شد و برای موسی و همراهانش دوازده جادّه در دریا پیدا شد، در دو طرف جادّه آب دریا بصورت کوهی عظیم ایستاده بود، فرعون بهت زده با چشم خود می دید که موسی و همراهانش از راه باز شده در میان دریا می گذرند، در آن موقع که فرعون می دید موسی و بنی اسرائیل در ساحل دیگر از دریا بیرون می روند و در ساحل راه می روند فرعونیان تصور کردند که راه برای آنها نیز در دریا باز است و بدنبال موسی و همراهانش وارد شدند، اما همین که موسی و بنی اسرائیل به ساحل رسیدند دریا سر بهم نهاد و فرعون و لشکریانش را به زیر آب برد، وقتی فرعون به حال غرق شدن رسید چنان که الله از زبان او در قرآن بیان می فرماید چنین گفت: ﴿قَالَ آمَنتُ أَنَّهُ لا إِلِهَ إِلاَّ الَّذِی آمَنَتْ بِهِ بَنُو إِسْرَائِیلَ وَأَنَاْ مِنَ الْمُسْلِمِینَ آلآنَ وَقَدْ عَصَیْتَ قَبْلُ وَکُنتَ مِنَ الْمُفْسِدِینَ فَالْیَوْمَ نُنَجِّیکَ بِبَدَنِکَ لِتَکُونَ لِمَنْ خَلْفَکَ آیَةً﴾ [سوره یونس آیات ۹۰ ـ ۹۳].

«ایمان آوردم به این که معبودی بحق نیست مگر الله یکتائی که بنی اسرائیل به او ایمان آوردند و من از مسلمانان هستم، الله فرمود آیا حالا ایمان می آوری و پیش از این از مفسدان و تبهکاران بودی؟ امروز تو را با جسم بی جانت

از دریا بیرون آریم تا برای کسانی که بعد از تو می آیند درس عبرتی باشد و بدانند که تو بنده ای و مانند تو غرور بر ندارند».

وقتی رسول اکرم صلی الله علیه وآله وصحبه وسلم از مکه به مدینه هجرت فرمودند دیدند که یهود مدینه روز عاشورا را روزه می گیرند پس فرمود: «مَا هَذَا اليَوْمُ الذِی تَصُومُونَهُ» برای چه این روز را روزه می گیرید؟ گفتند: این روزی است که الله موسی و مؤمنین را از دست فرعون و لشکریانش نجات داد، و فرعون و همراهانش را در دریا غرق کرد، موسی علیه السلام برای شکرگذاری الله آن روز را روزه گرفتند و ما نیز آنرا روزه میگیریم.

رسول اکرم صلی الله علیه وآله وصحبه وسلم فرمود: «نَحْنُ أَحَقُ مِنْکُم بِمُوسَی» ما به موسی از شما برحق تر هستیم، و امر کرد به روزه گرفتن آن روز، و فرمود: «لَئِنْ بَقَیْتُ إِلَی قَابِلٍ لَأَصُومَنَ التَّاسِعَ»، اگر در سال آینده زنده بودم روز نهم را نیز روزه خواهم گرفت، یعنی روز نهم و دهم را روزه خواهم گرفت.

رسول اکرم صلی الله علیه وآله وصحبه وسلم می فرماید: «أَفْضَلُ الصَّوُمِ بَعْدَ رَمَضَانَ شَهْرُ اللهِ المحَرَّم».

بهترین روزه ها بعد از روزه ماه مبارک رمضان روزه ماه محرم الحرام است.

و درباره روزه روز عاشورا پرسیده شد آن فرمودند: «یُکَفِّرُ السَّنَةِ الماضِیَةِ».

روزه گرفتن آن کفاره گناهان (صغیره) سال گذشته میشود.

روز عاشورا فضیلت بسیار بزرگی را دارد و روزه آن در میان پیامبران علیهم السلام مشهور و معروف است، همچنین قریش در جاهلیت آنرا روزه می گرفتند.

و در روایت دیگری آمده که آن صلی الله علیه آله وصحبه وسلم فرمودند: «صُومُوا يَوْمَاً قَبْلَهُ أَوْ يَوْمَاً بَعْدَهُ، خَالِفُوا اليَهُودَ».

با یهود مخالفت کنید و یک روز قبل از آن و یا یک روز بعد از آن روزه بگیرید.

پس بایستی مسلمان روزهای نهم و دهم، یا دهم و یازدهم را روزه بگیرد تا اینکه فائده های بسیاری ببرد و از این فائده ها:

١ . اینکه اجر یک ماه برای او نوشته می شود زیرا هر حسنه و نیکی به ده برابر تبدیل می شود و رسول اکرم صلی الله علیه وآله وصحبه وسلم سه روز از هر ماه را روزه می گرفتند و به آن امر می کردند.

٢ . اینکه روزه این ماه (محرم الحرام) بهترین روزه ها بعد از ماه مبارک رمضان است چنانکه درحدیث آمده است.

٣ . این که با روزه گرفتن روز نهم و یازدهم با روز دهم مخالفت با یهود می شود.

٤ . اینکه اقتدا و تأسی به رسول اکرم صلی الله علیه وآله وصحبه وسلم است.

٥ . اینکه کفاره گناهان صغیره یک سال خواهد بود.

و فوائد بسیار دیگر.

آیا نامگذاری روز عاشورا ربطی به شهادت امام حسین دارد یا خیر؟

مناسبت روز تاسوعا و عاشورا ربطی به ماجرای شهادت امام حسین رضی الله عنه و یارانش در صحرای کربلا ندارد، بلکه آن دو روز از قدیم الایام وجود داشتند و قبل از اسلام نیز تاسوعا و عاشورا دو اسم برای روزهای نهم و دهم ماه محرم بودند.

از ابن عباس رضی الله عنه روایت است که چون پیامبر صلی الله علیه و سلم بمدینه آمد، دریافت که یهودیان عاشورا را روزه می گیرند. گفت: چرا این روز را روزه می گیرید؟ گفتند: روزی است مبارک که الله موسی و قوم بنی اسرائیل را درآن روز ازدست دشمن (فرعون) نجات داد، پس موسی آن روز را، روزه می گرفت. پیامبر صلی الله علیه و سلم فرمود: من به موسی از شما شایسته‌ترم و نزدیکتر می‌باشم، پس خود آن روز را روزه گرفت و به مردم نیز دستور دادکه روزه باشند. متفق علیه است.

از ابوغطفان بن طریف مری روایت است : از ابن عباس رضی الله عنه شنیدم که می گفت : (حین صام رسول الله صلی الله علیه وسلم یوم عاشوراء و أمر بصیامه، قالوا یا رسول الله إنه یوم تعظمه الیهود و النصاری فقال رسول الله صلی الله علیه وسلم : فإذا کان العام المقبل إن شاء الله صمنا الیوم التاسع. قال : فلم یأت العام المقبل، حتی توفی رسول الله صلی الله علیه وسلم) «وقتی پیامبر صلی الله علیه وسلم روز عاشورا را روزه گرفت و به روزه گرفتن

آن دستورداد، مردم گفتند ای رسول الله عاشورا روزی است که یهود و نصاری آن را بزرگ می‌دارند. پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمود: سال بعد انشاء الله روز نهم را هم روزه می گیریم. ابن عباس گفت : قبل از آنکه روز نهم سال بعد بیاید پیامبر صلی الله علیه وسلم فوت کرد». مسلم (۱۱۳٤).

از عایشه(رضی الله عنها) روایت است که گفت: «قریش در دوره جاهلی روز عاشورا را روزه می گرفتند و پیامبر صلی الله علیه و سلم نیزآن را روزه می گرفت. چون بمدینه آمد خود آن را روزه می گرفت و روزه آن را بمردم نیز دستورمی‌داد. چون روزه رمضان فرض گردید فرمود: هرکس دلش خواست عاشورا را روزه بگیرد و هرکس نخواست افطار کند». متفق علیه

همگی این احادیث بیانگر این مطلب هستند که عاشورا از قدیم بوده و بلکه شهادت امام حسین مصادف با این روز بوده است وگرنه عاشورا به معنای زمان شهادت امام حسین نیست.

البته بعضی از مردم در این دو روز مرتکب بدعتهایی می شوند که اساس بیشتر آن بدعتها احادیث دروغ و ضعیف هستند، مانند اینکه: اگر کسی در روز عاشورا سرمه به چشم بکشد در آن سال به چشم درد مبتلا نمی شود، همچنین کسی که در روز عاشورا خود را بشوید در آن سال مریض نمی گردد. و مثال در این باب زیاد است که از آن جمله می توان به موارد زیر اشاره نمود:

در باره نماز روز عاشورا فضائلی روایت نموده اند؛ همچنین روایت شده که: در روز عاشورا توبه آدم قبول شد؛ کشتی نوح بر کوه جودی قرار گرفت؛ یوسف به یعقوب رسید؛ ابراهیم از آتش نجات پیدا کرد؛ قوچ به جای اسماعیل قربانی شد؛ چیزهای دیگر که در باره این روز گفته اند.

در حدیث دروغ و موضوعی از رسول الله صلی الله علیه وسلم نقل کرده اند: کسی که روز عاشورا خانواده اش را سیر نگه دارد الله در سایر سالها روزیش را وسیع می گرداند.

تمام این روایاتی که به رسول الله صلی الله علیه وسلم نسبت داده اند دروغ می باشد.

از میان این روایات، روایت سفیان بن عیینه که او نیز از ابراهیم بن محمد بن منتشر و او نیز از پدرش روایت نموده مشهور می باشد که گفت: به ما ابلاغ شده که هر کس در روز عاشورا خانواده اش را سیر نگه دارد الله در سایر سالها روزیش را وسیع می گرداند.

ابراهیم بن منتشر اهل کوفه بود و اهل کوفه دو طائفه بودند:

طائفه یا دسته رافضی که اظهار دوستی اهل بیت را می کردند ولی در باطن زندیق های بی‌دین و یا اهل هوا و هوس بودند و دسته دیگر نسبت به علی و یارانش کینه توز بودند.

این دو دسته قتلها و فتنه هایی را به وجود آوردند.

در حدیث صحیحی که مسلم از رسول الله صلی الله علیه وسلم به ثبت رسانیده است، می فرماید«أَنَّ فِي ثَقِيفٍ كَذَّابًا وَمُبِيرًا» «همانا دو ثقفی(به وجود خواهند آمد) که یکی بسیار دروغگو و دیگری قاتل و جانی می‌باشد». مسلم / کتاب فضائل صحابه

آن دروغگو مختار بن ابی عبید ثقفی بود که اظهار دوستی اهل بیت را نمود و آنها را نصرت داد. عبیدالله بن زیاد، امیر عراق، را که سپاهی برای قتل حسین بن علی م مجهز کرده بود، کشت. سپس دروغ بزرگی مرتکب گردید و آن ادعای پیامبری بود! گفت که جبرئیل بر او نازل شده است.

این ماجرا را برای ابن عباس و ابن عمر رضی الله عنهما (صحابه های پیامبر) بازگو نمودند و به یکی از ایشان گفتند: مختار بن ابی عبید ثقفی گمان می کند که جبرئیل بر او نازل می شود؛ در جواب گفت: راست می‌گوید زیرا الله تعالی می فرماید: «هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَى مَن تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ تَنَزَّلُ عَلَى كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ » شعراء / ۲۲۱– ۲۲۲«آیا به شما خبر دهم که شیاطین بر چه کسانی فرود می آیند؟ بر کسانی که بسیار دروغگو و گنهکار باشد.»

و به آن دیگری گفتند: مختار گمان می کند که به او وحی می شود! ایشان در جواب گفتند: راست می‌گوید زیرا الله تعالی می فرماید: «وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ» انعام / ۱۲۱«شیاطین به دوستان خود وسوسه می کنند تا با شما مجادله نمایند.»

و آن آدمکش حجاج بن یوسف ثقفی بود که از جمله نواصب و از دشمنان علیس و یارانش بود. در ابتدا از جمله روافض بود و این رافضی از جمله بزرگترین دروغگویان و افتراکنندگان و دشمن دین بود که ادعای نبوت کرد.

شیخ الاسلام ابن تیمیه می گوید: « حسین در روز عاشورا به وسیله دسته ظالم و سرکش به شهادت رسید. الله حسین رضی الله عنه را با شهادت گرامی داشت همانگونه که با آن اهل بیتش حمزه، جعفر، پدرش علی و غیر ایشان را تکریم نمود و جایگاه و منزلت او را به بالاترین درجه رسانید. همانا او و برادرش، حسنس، سرور جوانان بهشتند. منازل عالی تنها با تحمل سختی و مشقت بدست می‌آید... حسن و حسین و گذشتگان بزرگ و پاک آن مقام عالی را که الله به آنها داده است تنها با سختی و ناراحتی بدست آوردند.

ایشان (حسن و حسین) در اسلام متولد شدند و در عزت و کرامت پرورش یافتند. مسلمانان برای آنها احترام قائل بودند و آنها را تکریم و گرامی می داشتند»(مجموع فتاوی).

امام حسین را چه کسی به قتل رسانید؟

قاتل امام حسین رضی الله عنه شیعیان عراقی هستند ، جالب اینجاست که خود شیعه حسین رضی الله عنه را به قتل رسانیدند سپس برایش فاتحه میگیرند!!!

یک متل فارسی است که [بعد از رفتن باد چهار زانو نشستن]

امام حسین رضی الله عنه را روافض عراقی به شهادت رسانیدند [نزد عبدالله بن عمر رضی الله عنه گروهی از مردم عراق آمدند وگفتند حکم کشتن کیک (یک نوع حیوان) چیست؟ عمر رضی الله عنه فرمود: شما به نواسه پیامبر رحم نکردید به کیک چگونه رحم کرده و از آن میپرسید.]
وقتل حسین رضی الله عنه در محرم سال ٦١ هجری بود.

بدعت های عاشورا

در این روز با عظمت و مبارك مردم بدعت هايي را اختراع نموده و مرتكب اعمال زشت و ناپسند مي گشتند ، شيخ الاسلام ابن تيميه رحمه الله مي نويسد: شيطان بعد از شهادت حسين توانست دو بدعت طي آن ايجاد نمايد: يكي بدعت ماتم و عزاداري و زدن به سر و صورت، و گريه و فغان و تشنگي كشيدن و مداحي و نوحه سرايي كه طي آن بزرگان صدر اسلام مورد لعن و طعن قرار مي گيرند، حتي كسانيكه در جرم شهادت حسين دست نداشتند مورد لعن و دشنام قرار مي گيرند و قصه ها وحكايتهاي كاذب و دروغيني را ساخته اند، اين اعمال باعث گرديد تا در ميان مسلمانان اختلاف و تفرقه ايجاد گردد،ماتم گرفتن و عزاداري كردن و گريه و فغان بر مردگان باتفاق همة مسلمانان جايز نيست و اينكه بر غم ها و مصيبتهاي گذشته، ناله و فغان صورت گيرد از گناهان بزرگ بشمار مي رود كه الله سبحانه وتعالی و پیامبرش صلی الله علیه وسلم از آن منع نموده اند،

همچنانكه بدعت شادي و سرور در روز عاشورا درست نيست و پيامبر صلى الله عليه وسلم و خلفاي بعد از ايشان اينكار را سنت نگذاشته اند، پس اينروز نه روز شادي و سرور است و نه روز غم واندوه .

از ديگر بدعت ها در اين روز پختن حبوبات و توزيع آن بر فقرا و مساكين است. و ادعا دارند كه اينكار ثواب زيادي دارد، ولي تشخيص كارهايي كه ثواب دارد دليل قاطع كه از پيامبر ص ثابت شده باشد مي خواهد، ليكن دليلي وجود ندارد پس اين كار بدعت و گمراهي مي باشد .

و از ديگر بدعت هاي اختراع شده در اين روز، پوشيدن لباس جديد، و خرج و خوراك خيلي خوب و خريدن ضروريات منزل و سرمه كشيدن و حنا كردن و غسل نمودن، ديد و بازديدها و زيارت مساجد و قبرستانها و آرامگاه ها، و ديگر بدعتهايي كه نه پيامبر ص و نه خلفاي راشدين و نه علماي بزرگ اسلام مانند امامان چهار مذهب اهل سنت و نه اوزاعي و ثوري و اسحق بن راهويه و ليث و غيره اين اعمال را انجام داده و سنت گذاشته اند.

احاديثي كه درين مورد ذكر است همه موضوع و ساختگي است.

همچنين تأخير زكات تا روز عاشورا بدعت است بطور مثال زكات در ماه صفر يا ربيع الاول بر او واجب مي گردد ولي آنرا تا روز عاشورا به تأخير مي اندازد، شايد قبل از عاشورا بميرد يا مفلس گردد، در اينصورت زكات بر ذمة وي باقي مي ماند و از اين بدتر اينكه تأخير در دادن حقوق ديگران ظلم

محسوب مي گردد. پيامبرص مي فرمايد: «درنگ نمودن غني در اداي حقوق ظلم است.

از بدعت هايي كه بعضي از زنان در اين روز به آن اعتقاد دارند، حنا كردن است كه گويا اگر كسي اينكار را نكرد حق عاشورا را ادا ننموده است، همچنين خريدن عنبر و چوب خوش بو و دود نمودن آن، كه گويا اگر اينكار صورت نگيرد گناه بزرگي مرتكب شده اند.

عجيب اينكه همين چوب را تا سال آينده نگه ميدارند و در طول سال از آن استفاده مي كنند و معتقدند كه اگر دود و بوي خوش آن به زنداني برسد از زندان رها خواهد شد. همچنين اعتقاد دارند كه اين خوش بوئي علاج نظر و مرض است.

چنين اعتقادي خطرناك است و دليل قاطع و محكم مي طلبد، اما دليلي وجود ندارد و اين گونه اعمال را زنها از خودشان اختراع نموده اند.

پيامبرگرامي مان صلى الله عليه وسلم ارتكاب هر گونه بدعت در دين الله سبحانه وتعالى ، و عمل نمودن به آن را به شدت منع نموده اند. و اينرا واضح كرده اند كه الله سبحانه وتعالى را بايد مطابق سنت و عملكرد پيامبرش ص عبادت كرد، و نه بر حسب گفته و اختراعات ديگران. چنانكه ميفرمايند: «هركس عملي انجام دهد كه دين ما آنرا تأييد نكند مردود است.

ودر لفظ ديگري چنين روايت شده است: «هر كسي در اين دين ما چيزي ايجاد كند كه از آن نيست، مردود است.

يعني: هر کاري که مطابق سنت پيامبر صلی الله عليه وسلم نباشد مردود بوده و قابل قبول نيست .

پس بدعت هايي که ذکر شد در عهد پيامبر ص و يارانش و در عهد تابعين وجود نداشته، بلکه بعد از شهادت حسين در سال ٦١ هجري ظاهر گرديد، و در سال هاي بعد خصوصاً در عهد دولت فاطميان اشکال مختلفي بخود گرفت و در اکثر کشور هاي شيعه نشين مانند ايران، عراق و بعضي مناطق مصر و لبنان و هند و پاکستان و افغانستان بشکل عجيبي انتشار يافت.

عوامل اساسي انتشار اين بدعت ها

بي خبري مسلمانان از دين، و سکوت و عدم انکار چنين اعمالي است، اگر هر مسلماني به اندازۀ وسع و توان خودش اطرافيانش را آگاه مي کرد هرگز به اين حد نمي رسيد و جامعۀ اسلامي، سالم باقي مي ماند.

پيامبر ص امتشان را از بدعت و نوآوري در دين بر حذر داشته اند چنانکه ميفرمايد: «از امور نو پيدا (در دين) بپرهيزيد، زيرا هر امر نوپيدا بدعت و هر بدعتي گمراهي است.

پس برادر وخواهر مسلمانم!

پس برادر و خواهر مسلمان! بايد در راه از بين بردن بدعت ها کوشا باشيم، و در روز عاشورا به هر مسلماني که آغشتۀ بدعت است دوستانه بفهمانيم

که این اعمال نادرست است و او را تشویق به ترك آن کنیم تا همه مان در دنیا و آخرت رستگار گردیم.

درماه حرم(عاشورا) چه اعمالی باید انجام بگیرد؟

اساس واصول عبادت از دیدگاه اهل سنت بر دو محور مهم وآنهم کتاب وسنت پیامبر الله صلی الله علیه وسلم می باشد.

هر عبادت ومراسمی که در آن دو یافت شد جایز بوده و در غیر اینصورت آن عمل عبادت که بشمار نمی رود هیچ بلکه بدعت وخرافات وساختگی بوده وبر فاعل آن گناه نوشته می شود .

پس از این مقدمه فکر کنم پاسخ شما روشن شده باشد :

وآنهم در سنت رسول الله صلی الله علیه وسلم آمده است : زمانیکه ایشان پس از هجرت وارد مدینه شدند مشاهده کردند که یهودیان روزه می گیرند ، از علت روزه گرفتنشان پرسید گفتند چون در این روز پروردگار موسی را از چنگ فرعون نجات داد برای شکرانه این روز روزه می گیریم رسول الله صلی الله علیه وسلم پس از آن فرمود : ما مسلمانان به موسی نزدیکتر از شما هستیم ما آن روز را روزه می گیریم واگر تا سال آینده عمری باقی ماند روز قبل از آن یعنی تاسوعا را هم روزه می گیرم.

ماتم در روز عاشورا

شیعیان در روز عاشورا ماتم و سوگواري اعلان مي کنند، و لباس سیاه مي پوشند و اظهار غم و اندوه مي نمایند، در بعضي مناطق شیعه نشین مغازه ها

بسته مي شود، زنان و مردان به خيابان مي آيند و خود را با زدن قمه و زنجير زخمي مي كنند و گريه و ناله و فرياد سر مي دهند و با نوحه خواني و با نثار كلمات زشت و لعن و نفرين گويا از قاتلين حسين انتقام مي گيرند خلاصه در اين روز اعمالي صورت مي گيرد كه با عقل سليم موافق نيست و بدعت هايي كه مخالف شرع است و با روح و تعاليم اسلام سازگاري ندارد. الله متعال و پيامبربزرگوارمان ص به ما نفرموده اند كه بر مرگ پيامبران پيشين ماتم و سوگواري نمائيم، ، پس چطور بر مرگ كسانيكه مرتبة آنها پائين تر از انبيا است سوگواري مي نماييم؟

نه از پيامبر گرامي مان ص نقل شده و نه از مسلمانان صدر اسلام كه آنها بر مصيبتي ماتم و عزا گرفته باشند.

شهادت حسين هر مسلماني را غمگين و ناراحت مي كند زيرا ايشان نوة عزيز پيامبر ص و از سرداران بزرگ اسلام و از علماي صحابة كرام بود، وي مرد عابد، شجاع و سخاوتمندي بود، ولي بايد پذيرفت آنچه را كه شيعه هادر روز عاشورا بخاطر شهادتش انجام ميدهند نادرست است، و اكثر اين كارها ساختگي است و جنبة نمايشي دارد و الا پدر ايشان علي افضل و بهتر از او بود، چرا براي شهادتش ماتم نمي كنند؟! همچنين عثمان در نزد اهل سنت از علي بهتر است ولي در روز شهادتش كسي عزاداري نمي كند .همچنين عمر بهتر از عثمان بود ولي براي شهادت ايشان كسي عزاداري نمي كند. همچنين ابوبكر صديق از عمر بهتر بود ولي در روز وفاتش كسي عزاداري نمي كند، از

همه برتر خود پيامبرگرامي اسلام ص كه سردار جهانيان در دنيا و آخرت است الله روحش را مانند سائر انبيا (عليهم السلام(قبض كرد ولي هيچكس براي ايشان عزاداري نكرد.

بر هر مسلماني واجب است كه در وقت مصيبت از صبر و شكيبائي كار بگيرد و بگويد: «إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ»

تا اينكه الله و پيامبرش از اين عمل خشنود و راضي گردند. »وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ *الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ترجمه:

«و مژده بده به بردباران. كساني كه هر گاه بلائي به آنها برسد ميگويند: ما از آن الله ايم و بسوي او باز ميگرديم.

پيامبرگرامي ص مي فرمايد: «هيچ بنده اي نيست كه به مصيبتي گرفتار شود و بگويد: انا لله وانا اليه راجعون. يعني: «همانا ما از اوييم و بسوي او باز گردانندگانيم». الله! مرا در مصيبتم مزد داده و برايم از او عوض بهتري بده. مگر اينكه الله او را در مصيبتش مزد داده و عوض بهتري براي او ميدهد، ام سلمه مي فرمايد: ابو سلمه (شوهرش) وفات يافت چنانكه رسول الله ص مرا امركرده بود:

گفتم. الله عوضي نيكوتر از او، يعني رسول الله ص را به من داد.

در كتاب جلاء العيون از ملا باقر مجلسي قول حسين بن علي چنين آمده است: «اي خواهر! اگر باشمشير ظالمان كشته شدم و از اين دنيا رحلت

کردم پس گریبانت را پاره مکن، و رویت را مخراش، وموهایت را نکش و فغان و ناله مکن»

پس به سر و صورت زدن و گریبان پاره نمودن و دعاهاي زمان جاهليت، همه حرام و نا مشروع است و پيامبر ص از چنين اعمالي اظهار بيزاري نموده است چنانكه مي فرمايد: «آنكه بر رويش زده و گريبان پاره كند و دعاهاي جاهليت را بخواند از ما نيست

روزه گرفتن تنها یک روز عاشورا چه حکمی دارد؟

روزه گرفتنِ تنها یک روز عاشورا جایز است، زیرا در اکثرِ احادیث روزه گرفتنِ روز عاشورا وارد شده است، مانند حدیث ابوقتاده رضی الله عنه به روایت مسلم: [صَومُ یومِ عَاشُوراء یُکَفِّرُ السَّنَةَ التی قَبْلَهُ] «روزه ی روز عاشورا کفاره ی گناهان یک سال گذشته است.» مسلم (۱۱٦۲)

بهتر آن است که: جهت مخالفت با یهود که منظور اصلی پیامبرصَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ نیز همین بوده است. یک روز قبل و یا بعد از عاشورا را به همراه آن روزه بگیرد.

آیا لازم است روزه ی روز عاشورا- به یک روز دیگر- پیاپی و بدون فاصله باشد؟

بله؛ کسی که روز عاشورا- دهم محرم- را روزه می گیرد باید نهم و دهم- تاسوعا و عاشورا- را پشت سر هم روزه بگیرد یعنی یا نهم و دهم محرم را پشت سر هم روزه بگیرد و یا دهم و یازدهم را با هم روزه بگیرد. به این

صورت جایز نیست که نهم و یازدهم محرم را روزه بگیرد و در وسط دهم را روزه نگیرد. بجای دهم- عاشورا- نمی تواند یک روز دیگر از ماه محرم را روزه بگیرد- یعنی فضیلت روز عاشورا مربوط به خود آن روز- دهم- است یکی دیگر از روزهای ماه محرم نمی تواند جایگزین آن باشد.

ایا در عاشورا شله زرد پختن ، شیر تقسیم نمودن ، حلواپختن ، آب میوه تقسیم نمودن درست است ، وآیا خوردن آن حلال است؟

همه موارد مذکور بدعت در دین هستند،زیرا دلیلی از کتاب و سنت بر آنها نیست و واجب از آنها برائت جست و مسلمانان را از آن تحذیر نمود ، زیرا چنین کاری را هیچ یکی از سلف صالح انجام نداده اند ، فقط در قرن های بعدی توسط روافض ایجاد گردید که توسط این بدعات سیاست های شیطانی خویش را پیش ببرند.

حکم خوردن غذاهای نذری شیعه در روز عاشورا یا دیگر مناسبات

یکی از مظاهر ایمان به الله تعالی اینست که برای وی شرک قائل نشوی بدین معنی که نه در خالقیت وی و نه در عبودیت وی و نه در صفات و اسمهای وی شریکی برایش نیابی و قرار ندهی.

این سه مورد را انواع توحید سه گانه گویند. و به ترتیب بدانها توحید ربوبیت که مربوط به خلق کردن الله تعالی است بدین معنی که نباید علاوه بر الله تعالی کسی دیگر را نیز خالق هستی بپنداری ،و دومی توحید در عبادت است که بدان توحید الوهیت گویند؛ یعنی نباید علاوه بر الله از کسی دیگر

طلب حاجات کنی و یا مخلوقی را هر چند بزرگوار باشد را به فریاد بخوانی و او را بین خود و الله واسطه قرار دهی یا برای کسی بجز او قربانی یا نذر کنی، و نیز سومی را توحید در اسماء و صفات گویند بدین معنی که نباید هیچکس را در اسمها و صفتهای الله شریک گردانی.

به طور خلاصه ایمان به الله مستلزم رعایت سه توحید است:

١- توحید ربوبیت

٢- توحید الوهیت

٣- توحید اسماء و صفات

اما توحید الوهیت، یعنی خالص کردن عبادت فقط برای الله تبارک و تعالی و نباید در عبادت خویش کسی را با وی شریک کرد و این جزو اصول دین است و کسی که در عبادت کسی دیگر را باالله شریک گرداند دچار شرک می گردد.

لذا چون توحید الوهیت به عبادات مربوط می شود، لذا بایستی معنی عبادت و انواع آنرا بدانیم:

عبادت در لغت به معنی خوار و ذلیل و تسلیم بودن است.

و از لحاظ شرعی اسم جامعی است که برای تمام آنچه از سخنان و اعمال ظاهری و باطنی که الله آن را دوست دارد و به آن راضی است گفته می شود.

عملی که خالص برای الله و بر اساس سنت رسول الله صلی الله علیه وسلم نباشد، اعتبار ندارد.

بیان بعضی از انواع عبادت:

انواع عبادت بسیار است. هر عمل صالحی که به وسیله سخنان یا اعمال ظاهری و باطنی انجام شود و الله آن را دوست می‌دارد و به آن راضی است نوعی از انواع عبادتها می باشد در زیر بعضی از نمونه های آن ذکر می شود:

۱. دعا: شامل دعای درخواست و دعای عبادت می باشد. الله تعالی می فرماید: {فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ} غافر ۱٤. «الله را در حالی بخوانید که دین را برایش خالص کرده اید» و می‌فرماید: {وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا} جن ۱۸.«مساجد از آن الله ست با الله کسی دیگر را نخوانید» و می فرماید: {وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ**وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ} احقاف ٥- ٦.«و کیست گمراهتر از آن کسی که به جای الله کسی را می خواند که تا روز قیامت به او پاسخ نمی دهد و آنها از دعایشان بی خبرند. و هنگامی که مردم محشور گردند دشمنان آنها باشند و به عبادت آنها کافرند».

پس کسی که از غیر الله به چیزی که جز الله بر آن قادر نیست، درخواست کند او مشرک و کافر است و فرقی نمی کند که درخواست شده زنده یا مرده باشد. و هرکس از زنده ای بر آنچه بر انجام آن قادر است درخواست نماید

مثلاً می گوید: ای فلانی به من غذا بده یا ای فلانی مرا سیراب کن و مانند اینها، مشکلی بر آن مترتب نمی گردد. و هرکس از مرده یا غائبی درخواست نماید، او مشرک است زیرا مرده و غایب نمی توانند به مانند این کار را انجام دهند.

دعا دو نوع است دعای درخواست و دعای عبادت.

دعای درخواست این است که از نیکی های دنیا و آخرت از الله درخواست نماید و در دعای عبادت تمام چیزهای ظاهری و باطنی که باعث نزدیکی به الله می گردد در آن داخل می شود. زیرا عبادت کننده برای الله با زبان قال و حال از پروردگارش قبولی آن عبادت، و پاداش آن را درخواست می کند.

و تمام آنچه در قرآن از امر و نهی کردن دعا از غیر الله وارد است بر ثنا و ستایش دعاکنندگان که شامل دعای درخواست و دعای عبادت می شود، می باشد.

- ۲،۳،٤- . محبت، ترس و امید: از ارکان عبادت هستند.

۱ . توکل: و آن اعتماد کردن بر چیزی است.

توکل بر الله یعنی اختیار کامل امر را به الله متعال واگذار و بر او اعتماد و اطمینان کردن همراه با بکار بردن اسباب مباح برای بدست آوردن منافع و دور کردن ضرر و زیانها. الله تعالی می فرماید:{وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ} مائده ۲۳.«اگر مؤمن هستید به الله توکل کنید» و می

فرماید: {وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ} طلاق ۳. «هرکس به الله توکل کند او را کفایت است».

۸،۷،٦. رغبت، رهبت و خشوع:

رغبت: یعنی دوست داشتن رسیدن به آنچه محبوب می پسندد.

رهبت یعنی نتیجه ترسی که فرار از امر ترسناک است.

خشوع: یعنی خضوع برای عظمت الله به گونه ای که تسلیم اوامر کونی و شرعی می باشد. الله تعالی در بیان این سه نوع از عبادت می فرماید: {إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ} انبیاء ۹۰. «آنها در کارهای نیک شتاب می نمودند و ما را از روی رغبت و بیم می خواندند و در برابر ما خاشع بودند».

۹. خشیت: ترسی است مبنی بر علم به عظمت و کمال قدرت کسی که از او می ترسد. الله تعالی می فرماید: {فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي} بقره ۱۵۰.«از آنها نترسید و از من بترسید»{فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ} مائده ۳.« از آنها نترسید و از من بترسید».

۱۰. توبه: بازگشت به سوی الله تعالی با انجام دادن اوامر الله و دوری از معصیتها. الله تعالی می فرماید: {وَأَنِيبُوا إِلَى رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ} زمر ٥٤. «به سوی پروردگارتان برگردید و تسلیم او شوید».

۱۱. استعانه: یعنی طلب کمک از الله تعالی برای تحقق امور دین و دنیا. الله تعالی می فرماید: {إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ} «تنها تو را می پرستیم و تنها

از تو یاری می خواهیم» و رسول الله صلی الله علیه وسلم در وصیتش به ابن عباسب می فرماید: | إِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ | «هنگامی که یاری خواستی از الله بخواه». ترمذی (۲۵۱۶)

۱۲. استعاذه: درخواست پناه دادن و حمایت کردن او در برابر کارهای ناپسند است. الله تعالی می فرماید: {قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ**مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ} «بگو پناه می برم به پروردگار سپیده دم از شر و بدی آنچه خلق کرد» و می فرماید: {قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ**مَلِكِ النَّاسِ**إِلَهِ النَّاسِ**مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ} «بگو پناه می برم به پروردگار مردم، پادشاه مردم، معبود مردم از شر و بدی وسوسه کننده نهانی.»

۱۳. استغاثه: طلب فریاد رسی فوری است و آن نجات دهنده از سختی و هلاکت است. الله تعالی می فرماید: {إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ} انفال ۹. «زمانی که پروردگارتان را به فریاد می طلبیدید دعای شما را اجابت کرد».

۱٤. ذبح و قربانی: گرفتن جان با ریختن خون به شیوه مخصوص که تقرب به سوی الله است. الله تعالی می فرماید: {قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ} انعام ۱٦۲. «بگو نماز، قربانی، زندگی و مرگم برای الله پروردگار عالمیان است» و می فرماید: {فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ} کوثر ۲.«برای پروردگارت نماز بخوان و قربانی کن».

۱۵. نذر: شخص خودش را به چیزی یا طاعتی برای الله که واجب نیست ملزم می کند یا نذر می کند فلان عمل را بخاطر الله انجام دهد. الله تعالی می فرماید: {يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا} انسان ۷. «به نذر وفا می کردند و از روزی که شر آن فراگیر است می ترسند».

اینها نمونه ای از انواع عبادت هستند و تمام آنها تنها حق الله تعالی می باشد و جایز نیست چیزی از آن را برای غیر الله بکار برد.

عبادت بر حسب انجام آن به وسیله اعضا به سه دسته تقسیم می‌شوند:

دسته اول: عبادتهای قلب مانند: محبت، خوف، امید، توبه، خشیت، ترس، توکل و مانند آن.

دسته دوم: عبادتهای زبان مانند حمد، لا اله الا الله، تسبیح، استغفار، تلاوت قرآن، دعا و مانند آن.

دسته سوم: عبادتهایی که به وسیله اعضا مانند نماز، روزه، زکات، حج، صدقه، جهاد و مانند آن انجام می گیرد.

حال با توجه به مطالب فوق، دریافتیم که نذر یکی از انواع عبادات است که لازم و ضروری است که فقط و فقط و خالصانه برای الله تعالی نذر شود و احدی نباید در این عبادت شریک الله قرار گیرد.

حال اگر کسی نذری را برای غیر الله قرار داد یا هم برای الله و هم برای غیر الله قرار بدهد، بدون تردید مرتکب شرک در عبادت شده است زیرا کسی غیر از الله را شریک نذر کرده است.

بنابراین نذوری که برای امامان یا اهل بیت صورت می گیرد ، شرک است و جایز نیست که مسلمان از آن نذور استفاده کند و متاسفانه بسیاری از شیعیان امروزه در مراسمات مختلف خود اقدام به پخش نذری که بمناسبت امامان خود کرده اند، می کنند و لذا استفاده از آن نذریها نه تنها جایز نبوده بلکه مسلمان موحد بایستی به نشانه ی برائت از آن ، از استعمال آن نذور پرهیز کند.

حکم قضائی روزه روز عاشورا

روزه ی سنت همانند روزهای عرفه و تاسوعا و عاشورا و غیره قضا ندارند، زیرا در شرع جواز چنین قضایی ثابت نشده است و بنابراین قضای آنها جایز نیست.

از طرفی اجر و ثواب روزه در آنروزها مختص و متعلق به خود آن روزها می باشند، مثلا سنت است تا هر دوشنبه و پنج شنبه روزه بود، حال اجر و ثواب متعلق به روز دوشنبه و پنج شنبه هستند و اگر کسی سه شنبه را به نیت قضای دوشنبه روزه باشد آن جای آنرا نخواهد گرفت.

و همینطور در مورد روزه ی عرفه و تاسوعا و عاشورا.. اجر و ثواب متعلق به روزه بودن در روز نهم ذی الحجه و نهم و دهم ماه محرم است.

از علامه ابن عثیمین سوال می شود: اگر روز عاشورا فرا برسد و زن در آنروز در حیض باشد، آیا می تواند آنروز را قضا نماید؟

ایشان جواب می دهند: «مستحبات و نوافل دو نوع هستند: نوعی از آنها دارای سبب هستند و نوع دیگر آن بدون سبب هستند، مستحباتی که دارای سبب هستند با نماندن سبب (شان) فوت می شوند و دیگر قضا نمی شوند، مثلا نماز تحیة المسجد، اگر مردی داخل مسجد شد و سپس نشست، و مدت زمان نشستن وی به درازا کشید و بعد خواست تا (برخیزد) و نماز تحیة المسجد بخواند، دیگر نماز تحیة برایش نمانده، زیرا این نماز دارای سبب است و به سبب (خود) مربوط است، پس هرگاه سبب (که همان ورود به مسجد است) باقی نماند پس مشروعیت آن نیز باقی نمی ماند. مثال دیگر روزه ی روز عرفه و عاشورا است؛ اگر کسی روزه ی روز عرفه و عاشورا را بدون عذر به تاخیر انداخت، شکی نیست که دیگر قضا نمی شود و قضای آن منفعتی ندارد، یعنی (شخص) بوسیله ی قضای آنها بمانند روزه ی عرفه و عاشورا منتفع نخواهد شد.

و اما اگر انسان در آنروز عذری شرعی داشته باشد- مانند زن حائض و نفساء و مریض و مسافر- باز ظاهر چنین است که قضا نمی شود، زیرا این روز ، روز خاص و معینی است و اگر آن روز باقی نماند پس حکم (روزه) نیز باقی نمی ماند.». مجموع فتاوی " (۲۰/ ٤۳) .

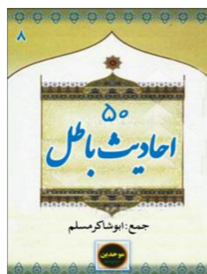
ارتباط با مؤلف
درفیسبوک:صفحه رسمی ابوشاکرمسلم
درتلگرام: ۰۰۹۳۷٦۷۷۲۰۹٦۰

دلائل برکفرمولانای روم
مثنوی معنوی
ردبرعقایدکفری،شرکی وبدعی مولانا
به قلم: ابوشاکر مسلم

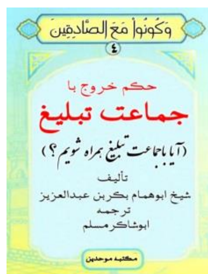

زندگی نامه
شیخ الاسلام ابن تیمیه
وخدمات اوبه اسلام
موحدین
جمع: ابوشاکر مسلم

معرفی تفاسیر
ضعیف
و
اسرائیلی
مؤلف : شیخ ابویزید فک الله اسره
مترجم: ابوشاکر مسلم

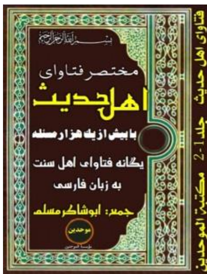

ترجمه فارسی
تهذیب السیرة النبویه
مختصر سیرت رسول الله ﷺ
تألیف
امام نووی دمشقی
ترجمه
ابوشاکرمسلم

8
50
احادیث باطل
جمع: ابوشاکرمسلم
موحدین

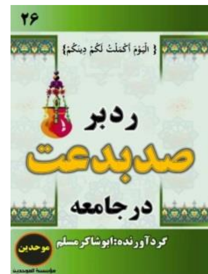

اهل الحدیث هم اهل النبی
اهل حدیث
فرقه ناجیه
تألیف: ابوشاکرمسلم
موحدین

وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ
٤
حکم خروج با
جماعت تبلیغ
(آیا با جماعت تبلیغ همراه شویم؟)
تألیف
شیخ ابوهمام بکربن عبدالعزیز
ترجمه
ابوشاکرمسلم
مکتبه موحدین

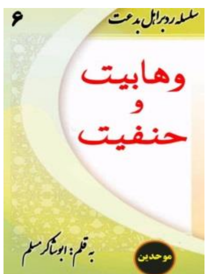

ابوحنیفه رحمه الله
و احناف
به قلم: ابوشاکر مسلم
مؤسسة الموحدين

مختصر فتاوای
اهل حدیث
با بیش از یک هزار مسئله
یگانه فتاوای اهل سنت
به زبان فارسی
جمع: ابوشاکرمسلم
موحدین
فتاوای اهل حدیث جلد 1-2 مکتبة الموحدين

دفاع از سید قطب
دشمنی با
سید قطب
بس است!
جمع: ابوشاکرمسلم

26
{الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ}
ردبر
صدبدعت
در جامعه
گردآورنده: ابوشاکرمسلم
موحدین

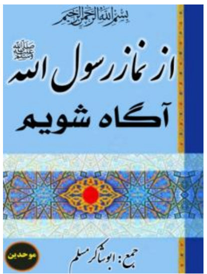

امریکا قاتل بشریت
ظلم وجنایات امریکا علیه جهان بشریت
به قلم: ابوشاکرمسلم

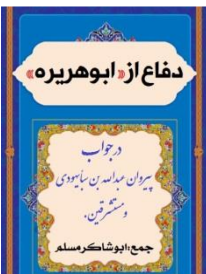

سلسله رد بر اهل بدعت
6
وهابیت
و
حنفیت
به قلم: ابوشاکر مسلم
موحدین

الشيعة والهيود كلاهما واحد
اقوال اهل علم در کفر
روافض
تالیف
ابوشاکرمسلم

موحدین
قال رسول الله ﷺ قد ابدلکم الله بهما خیرا منهما يوم الفطر ويوم النحر «سلسلة الصحيحة»
احکام ومسائل عیدین
به قلم
ابوشاکرمسلم
مؤسسة الموحدين

حقوق زن در اسلام
خواهرم فریب غرب رامخور!
به قلم
ابوشاکرمسلم

بسم الله الرحمن الرحيم
از نماز رسول الله ﷺ
آگاه شویم
جمع: ابوشاکر مسلم
موحدین

دفاع از «ابوهریره»
در جواب
پیروان عبدالله بن سبا یهودی
و مستشرقین
جمع: ابوشاکرمسلم

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى
الله
در کجاست؟
به قلم: ابوشاکر مسلم
موحدین

شناخت مختصر بعضی از......
فرقه های گمراه
تألیف
علامه زیدبن محمدالمدخلی
ترجمه واضافات
ابوشاکرمسلم
موحدین